

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 4 | december 2023 | pris 20 kr

KRITISKA EU-FAKTA

Nummer 4 - februari 2023

Löpnummer 172

Kritiska EU-fakta ges ut av

Folkrörelsen Nej till EU

Ansvarig utgivare:

Eva-Britt Svensson

Redaktör: AnnaLisa Eneroth

Kerstin Nordqvist

Redaktionsutskott:

Beng-Åke Berg, AnnaLisa Eneroth,

Marie Ericsson, Per Hernmar,

Jan-Erik Gustafsson,

Kerstin Nordqvist

Redaktionens adress:

Kritiska EU-fakta c/o Eneroth,

Furutåvägen 36 A, 352 54 Växjö

Telefon: 073-026 0330

e-post: ansaene26@gmail.com

Omslagsbild: Robert Nyberg

Adressändring och prenumeration:

Kritiska EU-fakta

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

Nästa nummer utkommer

i mars 2024

Manusstopp 12 februari

Tryck: DanagårdLiTHO AB

Göteborg 2023

Rikskansli och materialkontor:

Folkrörelsen Nej till EU

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

e-post: kontoretgbg@nejtill.eu

Bli medlem:

Prenumeration:

4 nummer 100 kr

Medlemskap inkl. pren. 300 kr

[arbetslösa, långtidsjukskrivna,
pensionärer och studerande 150 kr

familjer 400 kr]

Plusgiro 433 02 07- 4

LEDARE

Partipolitiskt oberoende

Demokratiskt EU-motstånd

När EU:s finanspakt bestämmer räntan och finanspolitiken

TORSDAG DEN 23 NOVEMBER kom beskedet – Riksbanken höjer inte räntan nu. Det var nu inte av omsorg om välfärden och fattiga medborgare. En orsak var Riksbankens räds- la för hur de stora skuldsatta fastighetsjättarna skulle klara sig. Sverige har länge skrutit med sina goda statsfinanser. De är i huvudsak en effekt av att staten släppt ansvaret för bostads- byggandet, helt privatiserat och kommersialiserat bostadspolitik och bostadsmarknad. En av orsakerna till detta är att EU tvingar medlemsländerna att minska den offentliga sektorn. En kommersialiserad hyresmarknad har varit ett sätt för statsmakten att abdikera från det bostadspolitiska ansvaret och kostnaderna. Men att lägga alla kostnaderna på hyresgäster och bostadsrättsköpare, med stora lån, hjälper inte om en riktig finanskris skulle slå till.

FÖR EN FLYTANDE VALUTA är värdet ett slags marknadsvärde – en värdering av lan- dets ekonomi. EU:s grundlag, Lissabonfördraget, stadgar att Riksbankens huvuduppgift är att bekämpa inflationen, ett stabilt penningvärde. Någon samhällsekonomisk hänsyn ska inte tas. Medborgarna och de demokratiska institutionerna får inte höras. EU:s grundlag förbjuder Riksbanken att ge ut pengar för att stimulera ekonomin. Däremot går det bra att köpa obligationer på andrahandsmarknaden, vilket Riksbanken gjorde under pandemin för att stimulera ekonomin med 80 miljarder. EU stadgar, genom finanspakten och stabilitets- pakten, om förbud mot underskott i statsbudgeten. Men Riksbanken däremot får skaffa sig underskott – om det går till att rädda banker och finansinstitut. Räntevapnet är det verktyg som bäst motsvarar EU:s bestämmelser. Det är ett mycket trubbigt verktyg; bidrar till infla- tion och ökar kostnaderna för vanligt folk – tvingar fram en åtstramningspolitik som bidrar till att fördjupa dalar och recessioner, där det blir de vanliga medborgarna och välfärden som ska betala. Sådana är EU:s bestämmelser.

Åsikter som förs fram
i signerade artiklar är
skribentens egna och
uttrycker inte nödvän-
digtvis Folkrörelsens
Nej till EU:s stånd-
punkter

EU reglerar den digitala sfären

EU är idag Sveriges största lagstiftare och antalet områden där EU-kommissionen har lagstiftningsrätt blir bara fler och fler. Ett av de områden där EU har en relativt nyvunnen rätt att utfärda direktiv och förordningar gäller den digitala sfären, det vill säga de webbsidor där vi får det mesta av vår information om omvärlden, där kommer EU att ha makt att styra över vad som får publiceras och inte.

DEN KÄNDE FINANSMANNEN Christer Gardell tillfrågades för ett tag sen om vem han ansåg styrde Sverige. Han svarade då att politikerna inte har någon makt. Wallenbergfamiljen och USA är de starkaste aktörerna i den svenska demokratin. Han kunde ha lagt till den Europeiska Unionen, vars lagstiftning omfattar allt fler politikområden. Den digitala sfären omfattar marknadsplatser online, sociala medier, appar, prisjämförelsesajter och sökmotorer. Facebook, Twitter, Tiktok och Google är några av de största plattformarna som är föremål för EU:s nya lagstiftningsverksamhet.

Vad vill EU göra med den digitala sfären?

EU vill reglera och "säkra" online-plattformarna. Till sin hjälp har de ett flertal direktiv och förordningar som ska, som de säger, styra upp och säkra informationen på nätet till skydd för brukare och konsumenter.

De viktigaste är:

GDPR – EU:s dataskyddsförordning reglerar hantering av personuppgifter på nätet

Digitala upphovsrättslagen – som reglerar digital upphovsrätt och upphovsrättsintrång

DSA - Digital service act

DMA – Digital marketing act

MFA – Media freedom act, som reglerar medieplattformar (beslutad men ännu ej genomförd)

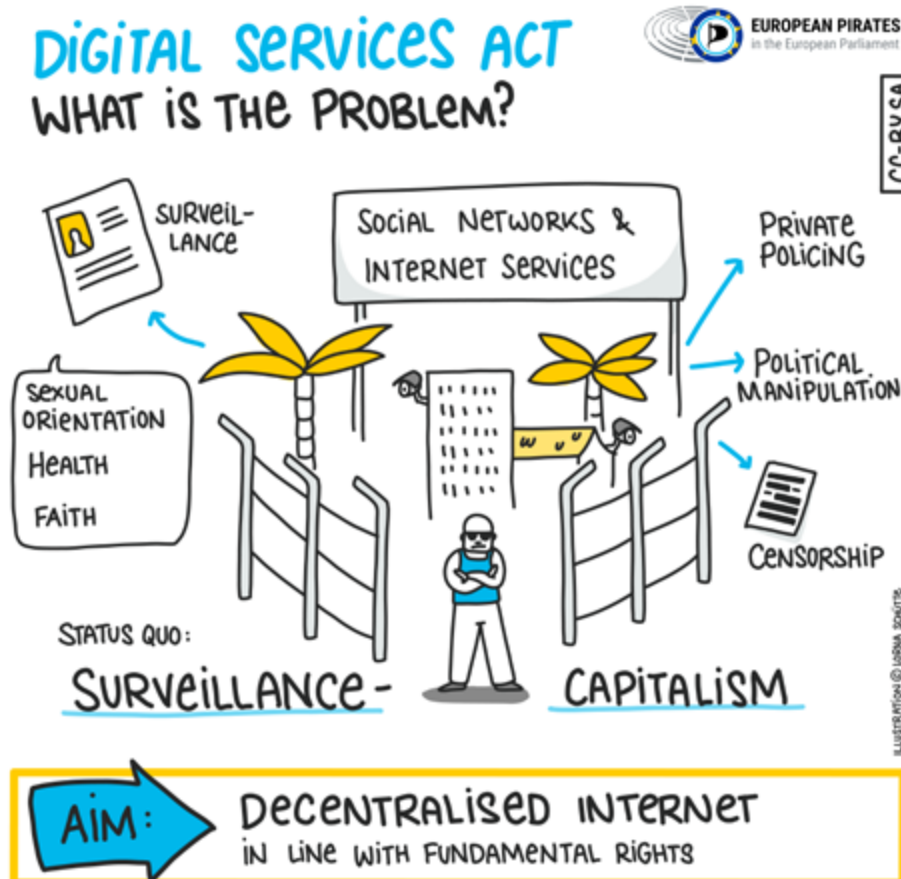
Chat control (ligger för diskussion i EU:s lagstiftningsapparat)

DSA/DMA-DIREKTIVET TRÄDDE i kraft i slutet av augusti och innebär, enligt den brittiska tidningen "the Guardian", att EU kommer att få en betydande makt över informationen som publiceras på nätet. Ansvaret att följa reglerna kommer att läggas på de som driver plattformarna, framförallt de allra största internetplattformarna. De måste se till att allt "content" (det vill säga innehåll) som publiceras på deras plattformar är lagligt och inte innehåller "online övergrepp", som trakasserier och övergrepp mot barn. De har också en skyldighet att stoppa rysk propaganda, utländsk inblandning i valprocesser och hatbrott. Den

som bryter mot EU:s regler kan få böta upp till sex procent av bolagets omsättning per år. Det är troligt att lagstiftningen leder till att så kallade uppladdningsfilter där man använder Artificiell intelligens (AI -teknik) för att sälla ut det som eventuellt kan vara skadligt för plattformen att publicera, vilka flera aktörer påpekat, kan komma i konflikt med den svenska Yttrandefrihetsgrundlagen.

EN ANNAN KONTROVERSIELL LAGSTIFTNING är den så kallade Chattkontroll (Chat control), initierad av den svenska EU-kommissionären Ylva Johansson. Chattkontroll innebär att all digital kommunikation och lagring på internet ska lagras och kunna läsas i syfte att bekämpa sexuella övergrepp mot barn. All information på till exempel e-post, facebook, messenger ska lagras och kan skickas till myndigheter för kontroll om myndigheten ber om det. Man ska inte längre kunna skicka krypterade meddelanden. Här har framförts mycket kritik som bland annat bemötts av Sveriges EU-kommissionär Ylva Johansson. Beslut i EU:s institutioner om huruvida Chattkontroll går vidare till lagstiftning ska fattas inom en snar framtid.

Marie Ericsson

EU stödjer Israels folkmord i Gaza

NÄR KRIGET MELLAN Israel och Gaza bröt ut den sjunde oktober, reste EU-kommissionens ordförande Ursula von der Leyen omgäende till Israel och träffade Benjamin Netanyahu. Hon beslutade, utan konsultation med övriga EU-ledare, att erbjuda ett ovillkorligt stöd till Israel, utan att ta hänsyn till internationell rätt och dessutom låta Israels flagga projiceras på Europeiska kommissionens högkvarter. Detta fick EU-regeringarnas ordförande Charles Michel att efteråt offentligt tillrättvisa Ursula von der Leyen och över 800 av hennes anställda påpekade, i ett öppet brev, att hon inte är EU:s självsvåldiga utrikespolitiska talesperson.

De flesta vet att von der Leyen är en obotlig, neokonservativ, transatlantisk som på egen hand undergräver EU:s autonomi, respekt och utrikespolitiska status genom att aktivt arbeta för att göra blocket underordnat USA på flera områden, samtidigt som hon försöker visa upp sig själv som en sann regional ledare. När EU nu alltmer ser sig själv som varande i en grundläggande konkurrens med Kina och Ryssland, kan det inte finnas en värre reklam till resten av världen än hennes ledarskap, och hennes besök i Israel kan vara hennes mest skadliga beslut hittills.

NÄR EU:S 27 LEDARE tre veckor efter Hamas överfall utlöste det allt mer brutala Gazakriget kunde de inte förmå sig att skydda civilbefolkningen genom att uppmana Israel att inte bomba Gaza till en grushög av förstörda bostäder, sjukhus, universitet och utan elektricitet, vatten, mediciner och livsmedel. När detta skrivs har över 11 000 dödats varav en stor andel barn. Den tidigare EU-journalisten Ylva Nilsson skriver i Expressen den fjärde november att EU-ledarna inte ens kunde enas om en paus i bombandet. Tysklands förbundskansler Olaf Scholz vägrade att låta EU använda några ord som kunde försvåra Israels pågående folkmord och oproportionerliga hämnd.

BLAND MAKTHAVARNA I EU hörs ingenstans krav på att sätta in sanktioner mot Israel för hämndbombningarna, invasionen eller folkfördrivningen. I stället är den återkommande berättelse alltjämt att apartheidstaten "Israel har rätt att försvara sig" – oavsett vad kostnaden blir i lidande eller människoliv eller om "självförsvaret" i praktiken innebär att hela Gaza öde-

Foto: European Parliament

Frågestund med Ursula Von der Leyen

läggs.

Dessutom framställer media det som att det hela handlar om ett krig som utlöstes av Hamas attacker den sjunde oktober. Medierna utelämnar i stort sett att de sionistiska grundarna vid Israels tillkomst 1948 systematisk förstörde byar i dagens Israel och militärt fördrev över 700 000 palestinier till olika flyktingläger i regionen under vad palestinerna kallar katastrofen, Al-Nakba. En stor andel av de över två miljoner invånarna i Gaza idag är familjer och ättlingar till denna fördrivna befolkning. Därefter har Israel under de senaste årtionden på den ockuperade Västbanken fördrivit palestinier och på stulen mark byggt ut illegala judiska bosättningar för 700 000 israeliska judar och byggt en olaglig makaber separationsmur som markerar gräns mellan Israel och Västbanken. Under årtionden har ockupationsmakten Israel brutit mot internationell rätt med västländernas goda minne och kränkt mänskliga rättigheter utan att någonsin ha ställts inför en internationell tribunal.

EU HÅLLER OCKUPATIONSMAKTEN Israel bakom ryggen genom ett associationsavtal för att gynna handel och samarbete inom industri och forskning, bland annat inom det militära området. Detta avtal stipulerar att samarbetet skall ske med respekt för de mänskliga rättigheterna, vilket med den nu pågående etniska rensningen i Gaza framstår som rena skämtet.

För att kunna fortsätta sitt stöd till ockupationsmakten Israel sprider EU-ledarna von der Leyen, Kristersson, Scholz eller Macron med flera tillsammans med dominerande media frekvent ett lika falskt som märkligt budskap till allmänheten. Det säger att den som inte ger sitt stöd till Israels invasion av Gaza och fördrivningen av det palestinska folket per automatik också stödjer eller sympatiserar med islamiströrelsen Hamas. Den ödeläggelse och etniska rensning som just nu pågår skall få oss att uppfattas som ett nödvändigt ont vi alla kommer att gynnas av på sikt. Det är en lika farlig som vansinnig föreställning.

Jan-Erik Gustafsson

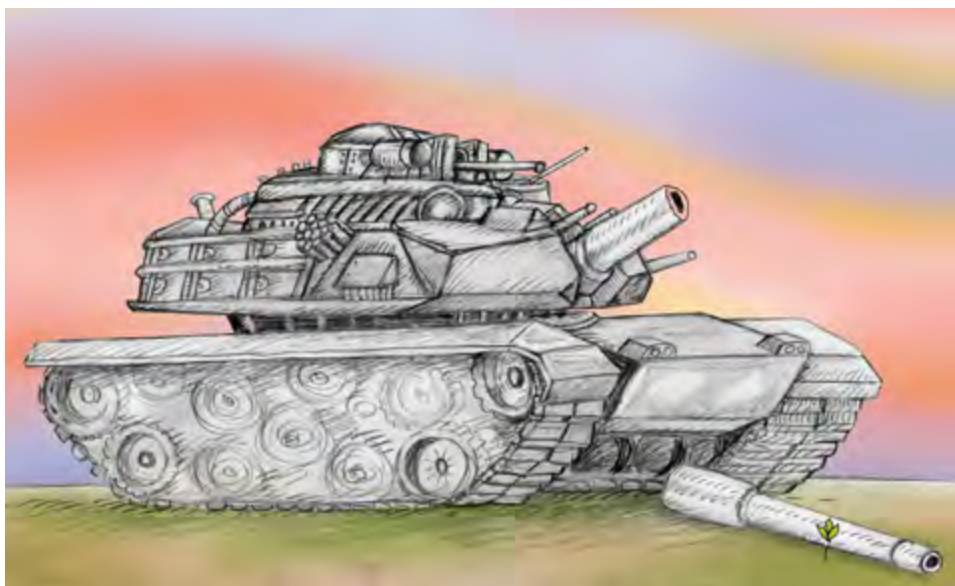

Bild: Robert Nyberg

[folkrörelsen nej till eu]

UTTALANDE OM EU:s PASSIVITET I PALESTINAFRÅGAN

Återigen har Mellanöstern exploderat i våld och krig. Mångaåriga försök att bilägga konflikten och uppnå varaktig fred har misslyckats.

Den här gången började det med en folkrättsvidrig krigsförbrytelse från Hamas:s sida.

Det har sedan bemötts med israeliska folkrättsvidrig krigsförbrytelser, i form av bombräder, med ett fullständigt oproportionerligt våld som drabbar civila. Detta är en stor humanitär katastrof. Att inte EU försökt inleda medling i den olösta konflikten och varit helt passivt är beklagligt.

I EU:s associationsavtal med Israel står helt tydligt att demo-

krati och mänskliga rättigheter ska respekteras. Detta har dock aldrig haft någon betydelse för de diktaturer som EU haft associationsavtal med.

Om EU från början hade ställt krav på att Israel skulle uppfylla kraven gentemot Palestinierna och uppfylla Oslo-avtalet, så hade dagens krig inte behövt bli av. Nu tvingas vi i stället se massaker efter massaker.

EU talar ofta profilerat om mänskliga rättigheter och humanism. Men i verkligheten så klarar EU inte själv att stå upp för dessa värden

Arbetsutskottet Folkrörelsen Nej till EU

<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.en>

Foto: Palestinian News & Information Agency (Wafa) in contract with APImages

Palestinier inspekterar skadorna efter ett israeliskt luftangrepp på El-Remal-området i Gaza City den 9 oktober 2023

kritiska eu-fakta | nr 4 | december | 2023 5

INSÄNDARE OCH DEBATT

Den största demonstrationen hittills mot det svenska EU-medlemskapet

FREDAGEN DEN 15 JUNI 2001 arrangerades den största demonstrationen hittills mot det svenska EU-medlemskapet. Den samlades vid Järntorget och gick i fem avdelningar till Götaplatsen. När tåten nådde Götaplatsen hade alla ännu ej lämnat Järntorget.

Den av regeringen tillsatta utredningen skriver om demonstrationen ”kl. 19.30 startade demonstrationen och gick till Götaplatsen. Där hölls det avslutande mötet som pågick mellan kl. 20.30 och 22.00. Nätverket Göteborg uppskattade antalet demonstrationer till 16 000 och vid Götaplatsen uppgick folksamlingen till 20 000.” (SOU 2002:122).

Ansvarig för denna demonstration var undertecknad

DEMONSTRATIONEN ORGANISERADES AV Nätverket Göteborg 2001 och hade som huvudparoller Sverige ut ur EU och Nej till EMU. Bland de organisationer och partier som tog stort ansvar för genomförandet av demonstrationen var Kommunistiska Partiet, Folkkampanjen Nej till EU och Socialdemokratiska EU-kritiker.

Demonstrationen blev en mäktig, fredlig och välorganiserad bred folklig manifestation mot det svenska EU-medlemskapet. Politiska och fackliga aktivister ihop med gamla och unga EU-motståndare bidrog till detta.

DEMONSTRATIONEN VAR RIKTAD mot den förda EU-politiken. En politik vars konsekvenser är och alltid har varit nedskärningar inom offentlig sektor, privatiseringar av samhällliga nödvändigheter och försämringar av arbetsförhållanden. Dessutom det demokratiska underskottet och marknadens diktatur.

En av huvudtalarna på det avslutande mötet, Jan Myrdal, sa till mig när han såg ut över den stora folksamlingen på Götaplatsen och Avenyn att ”detta kan de inte förneka”.

Det kunde de.

DEMONSTRATIONEN KOM ATT i stort sett förtigas av all dominerande media. Händelserna i Göteborg i juni 2001 kom att få namnet Göteborgskravallerna. Namnet blev till genom medias fokusering på de kravaller som var resultatet av anarkistiska krafter agerande.

Varför blev det så?

Sensationsjournalistik?

Ett politiskt val?

FÖR MIG ÄR DET UPPENBART att det handlar om ett politiskt val. Ett politiskt val i EU-etablissemangets intresse kombinerat med sensationsjournalistik. Genom kravaller och förstörelse fick media en chans att förtiga det stora EU-motståndet. Denna chans tog de och detta lyckades de också med. I dag är det ytterst få som känner till de stora demonstrationerna i Göteborg 2001. Demonstrationerna är inte minnesbilden. Det är i stället kravallerna.

GENOM ÅTERBLICKAR HAR nu händelserna i Göteborg 2001, 20 år senare, åter varit aktuella i media. Återigen är bilden, med några få undantag, densamma nu som då. Några demonstrationer förekom ej. Något EU-motstånd manifesterades inte. Kravet Sverige ut ur EU fanns inte med vid det svenska ordförandeskapet och toppmötet. Allt handlar enbart om kravallerna.

Detta är en historieförfälskning som enbart gynnar Europeiska Unionen.

Jan Strömqvist
tidigare publicerad 27 juni, 2021 i ETC

Foton: Nils Petter Löfsted - Himlens mörkrum AB (se nästa sida)

BOK- OCH FILMTIPS

Foto Nils Petter Løfsted - Himlens mörkrum AB

Det är mer än 20 år sen EU-toppmötet i Göteborg, som inleddes med förhoppningar om fredliga protester och dialog och urartade i kaos med skjutna ungdomar och sönderslagna polisbilar. I filmen och boken *På Hvitfeldtska bodde vi* ger filmaren Nils-Petter Løfsted sin bild av de fallerade toppmötesprotesterna och den våldsamma polisinsatsen på Hvitfeldtska gymnasiet.

SJÄLV MINNS JAG händelserna i Göteborg genom ett disigt filter. Planeringen för toppmötet hade pågått i månader. Syftet var att få till ett möte präglat av fredliga demonstrationer och dialog. I planeringen deltog höjdare som kommunalrådet Göran Johansson, insatschefen Håkan Jaldung och docenten i freds forskning på Göteborgs universitet, Hans Abrahamsson, alla med höga förväntningar. Demonstrationer planerades, inte minst riktade mot den krigshetsande amerikanske presidenten George W Bush som anmält sitt deltagande (det här var sommaren innan 9/11 och två år före invasionen av Irak). Några modiga aktivister ville moona* i riktning mot hotell Sheraton nära Drottningtorget, där ledaren för den fria världen skulle bo. Tält restes och gator fejdades i det vackra junivädret. Aktivistorganisationen Attac höll hov vid Hagakyrkan och författaren Naomi Klein hade precis kommit ut med den livligt diskuterade boken *No logo* om varumärkesexplosion och exploatering av billig arbetskraft från Asien. Minnet från de framgångsrika globaliseringsprotesterna i Seattle några år tidigare hängde över arrangemanget.

...rapport från EU-toppmötet i Göteborg 2001

POLITIKERNA I GÖTEBORG önskade en bra stämning och öppnade därför Hvitfeldtska gymnasiet för de tillresta aktivisterna, en generös gest som skulle visa sig fatal. För det var här någonstans som hela planeringen gick fel och urartade i en våldsam polisattack som kom att prägla stämningen på arrangemangen runt hela toppmötet. En av de som bodde på skolan, där försommardagarna, var Nils-Petter Løfsted, som lyckades fotografera händelserna och rädda sina 15 fotorullar ur en kast-rull där han gömde dem under stormningen av skolan. Först nu har det blivit tid för att publicera bilderna, av flera skäl:

– Jag har blivit klar med min utbildning och etablerat mig som filmare och kände att jag nu kan göra något bra med dokumentationen, förklarar Nils-Petter, som gjort både en film och en bok av materialet. Det skadar inte heller att det har gått en längre tid, så att de upprörda känslorna hunnit lägga sig, och deltagarna inte längre går att åtala. Boken, som kan ses som en pendang** till filmen på samma tema, består av svartvita, ibland brutalt närgångna foton av aktivisterna på skolans gård, i förhandlingar och i konfrontation med polisen, och korta lättlästa intervjuer som tillsammans ger en trovärdig bild av händelseförloppet. Ett antal före detta aktivister intervjuas utifrån sitt nuvarande liv om händelserna i Göteborg 2001. Här finns också längre intervjuer med Hans Abrahamsson och Tord Björk som fungerade som medlare mellan polisen och aktivisterna under den våldsamma insatsen. Totalt greps 459 demonstranter, varav tio personer åtalades för delaktighet i upploppen och fick substantiella straff. Boken och filmen är en intressant ingång till Göteborgskravallerna och dess konsekvenser. Med blicken bakåt och framåt kan man konstatera att Göteborgskravallerna var de mest omfattande upploppen i Sverige sen 30-talet och att de nu har fått en krönika känns logiskt. När jag tänker tillbaka på de där sommardagarna i Göteborg, upploppsstämningen, glaskross och brinnande cafémöbler på Avenyn och skotten vid Vasaplatsen får jag en känsla av att det faktiskt var i Göteborg som vi lämnade det gamla folkrörelsesverige, och trädde in i det nya land som vi nu lever i.

BOKEN KOMMER ATT säljas på digitala boksajter eller kan beställas på förlagets webbsida, www.himlensmorkrum.se

Filmens *På Hvitfeldtska bodde vi*, om konfrontationen på Hvitfeldtska gymnasiet den 14 juni 2001 kommer att visas på SVT den 22 december

Marie Ericsson

* att moona, är att visa nakna stjärten för en annan person eller grupp. Det är ofta tänkt som en förolämpning.

** Pendang (latin pendere, hänga ned) är egentligen något som hänger och som är ett motstycke till en annan sak, till exempel ett örhänge (pendant d'oreille).

Wikipedia

Ulf Ström och Swexit vill in i EU-parlamentet

”Skriv Swexit på en blank valsedel”. Med den parollen drar kampanjledaren Ulf Ström igång sin och Swexitpartiets valkampanj inför EU-parlamentsvalet nästa sommar. Målet är bygga en samverkansplattform för alla som vill se ett EU-kritiskt parti, som kan ställa upp i det kommande valet till EU-parlamentet. Därifrån vill de driva frågan om en ny, svensk folkomröstning om EU.

ULF STRÖM HAR bråda dagar där han reser omkring i landet och försöker ena ett antal småpartier som alla delar idén om att ett svenskt EU-utträde är en bra idé. Basen är en samverkansplattform och ett parti som heter Swexit, kort och gott. På kongressen i Jönköping i maj uppmanade Folkrörelsen Nej till EU sina medlemmar att självständigt engagera sig för EU-motståndare som till exempel Swexit eller som förespråkare av bojkott

– Statistik från SCB visar att det finns tre miljoner människor i Sverige, som är mer eller mindre EU-kritiska. Det är dem vi vill nå med vår kampanj, berättar Ulf Ström. Av dem är 13 procent uttalade motståndare till medlemskapet och 26 procent är osäkra enligt Ulf.

Foto Marie Ericsson

RENT PRAKTISKT GÅR det till så, att Ulf och hans samverkansgrupp kommer att ta fram en lista på valbara personer som ska stå på Swexit-listan. För att kunna registrera partiet hos Valmyndigheten krävs 1 500 namnunderskrifter senast den 28 februari och det är dem som Ulf just nu är ute och jagar på gator och torg.

Partiet kommer att söka efter volontärer som kan samla in namnunderskrifter och senare jobba under parollen **”Skriv Swexit på en blank valsedel”**. Det krävs 250 000 röster för att få en plats i glashuset i Bryssel.

– Vi har ju inga stora budgetar så att vi kan trycka upp affischer och köpa annonser i medierna, säger Ulf, utan vi får driva frågan på ideell basis, med frivilliga krafter och med en enkel slogan. En mindre budget finns dock på plats och de planerar att, om ekonomin så tillåter, registrera partiet via notarius publicus, för att undvika att ansökan blir en offentlig handling.

VALKAMPANJEN KULMINERAR i en landsomfattande manifestation på EU-dagen den nionde maj då Ulf och Swexit hoppas kunna mobilisera alla sina anhängare i en styrkedemonstration, innan själva valdagen den nionde juni.

– Målet med kampanjen är att ta minst ett mandat i EU-parlamentet, helst tre, och få till den EU-kritiska representation som många tycker saknas, säger Ulf. Att driva frågan om ett svenskt utträde ur unionen är helt enkelt nödvändigt, när man ser vilka frågor som ligger på unionens ”att göra-lista”:

Ulf nämner 24-timmarsregeln om dygnsvila som drabbar både blåljuspersonal, ambulansförare och snöskottare.

EN ANNAN KONTROVERSIELL fråga är ett förslag om skatt på hushållsel, som skulle ge hushållen i Sverige en kostnadsökning på upp till 20 procent. Det påtvingade minimilön-direktivet ser ut att på sikt kunna hota den svenska lönebildningsmodellen.

EU:S UTVIDGNING OCH en eventuell anslutning av det sargade jordbrukslandet Ukraina, menar Ulf, kan sluta i katastrof för unionen, då den är ofinansierad och kommer att kräva häftigt ökade utgifter för jordbruksstöd i både väst och öst. Dessutom finns planer på att slopa vetorätten, vilket underminerar Sveriges möjligheter att påverka utvecklingen.

– Vi menar att EU har utvecklats åt fel håll. Nu håller man på och beslutar om många tunga frågor, som är negativa för Sverige och som kommer att påverka oss i generationer, slutar Ulf. Någon måste sätta stopp för utvecklingen och det har vi bäst möjligheter att göra, om vi sitter i parlamentet.

Marie Ericsson

Foto: European Parliament

EU-parlamentet

<https://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

EU-motståndarna inför EU-parlamentsvalet 2024

DEN NIONDE JUNI 2024 är det dags för val till EU-parlamentet. Totalt ska 20 svenska ledamöter väljas, av sammanlagt 705 stycken ledamöter, till EU-parlamentet. I varje medlemsland väljer man representanter från landets politiska partier. Men dessa omvandlas sedan till medlemmar i en europeisk partigrupp i EU-parlamentet. Ledamöterna kan inte själv begära ordet för att hålla ett anförande. Ordet fördelas av partigruppen. Ledamöterna kan inte lämna in egna motioner. Det är EU-kommissionen som lägger lagförslag. Parlamentet fungerar som en vingklippt andra kammare och ministerrådet som en första kammare. Vid oenighet förhandlar parlamentet med ministerrådet. Där brukar man komma överens. Annars kan EU-kommissionen längre fram återkomma med samma lagförslag. Här sammanfattar vi de viktigaste partierna som står för ett EU-motstånd och vill att Sverige ska lämna EU.

Landsbygdspartiet oberoende

Partiet bildades 2010 och har idag 23 mandat i sju kommuner. Partiet har en tydlig inriktning på landsbygden, men är också starkt EU-kritiskt och har EU-utträde i sitt partiprogram.

Kommunistiska Partiet

Kommunistiska Partiet har varit aktiva EU-motståndare, sedan folkomröstningen 1994. Man deltog aktivt i folkomröstningen om euron 2003. Partiet har följt EU-frågan i sin tidning Proletären. Partiets linje i EU-frågan är kravet på folkomröstning, samt att Sverige ska lämna EU. I valen till EU-parlamentet förespråkar partiet bojkott.

Vänsterpartiet

Vänsterpartiet har haft en uttalad EU-kritisk profil i bland annat sitt partiprogram och andra programskrifter med ett tydligt krav på folkomröstning, om att Sverige ska lämna EU. Med med det nya programförslaget, som kommer att behandlas på vårens partikongress, flyttas fokus från EU-utträde till EU-kritisk reformering av EU. Kravet på svenskt EU-utträde får då minskat fokus och blir mer politiskt nedtonat. Dock har en stor del av partiets medlemmar en klar EU-kritisk inställning. Kongressen kommer att visa var partiet formellt kommer att stå. Förslaget till en ny skrivning om EU-utträdet kan också ses som en kompromiss mellan EU-reformism och många medlemmars fortsatta EU-motstånd. Men EU-utträdet kommer att finnas kvar även med förslaget till nytt partiprogram

Sveriges Kommunistiska Parti

Sveriges Kommunistiska Parti är tydliga EU-motståndare och för att lämna EU. Partiets ställde upp i EU-parlamentsvalet 2019.

SAFE (Solidaritet – arbete – fred – ekologi)

SAFE bildades ursprungligen som en utbrytning ur Socialdemokratin. Har varit ett lokalt parti i Nässjö sedan 1991 och innehaft kommunala mandat hela resan fram till idag. Partiet har tagit klar ställning för att Sverige ska lämna EU.

Per Hernmar

MINIMILÖNER

Gökungen som kan knäcka svenska kollektivavtalsmodellen

Minimilöner är ett lönesystem där staten lagstiftar om den minsta lönen på arbetsmarknaden. Syftet med minimilöner är att de ska ligga under de normala lönenivåerna för att utgöra den lägsta nivån och för att vara så låga att löneläget ligger strax över försörjningsnivån. I retoriken är detta för att se till så att fattiga inte får för låga löner. I verkligheten är det tvärtom, så att man med minimilönesystemet inför en institutionaliserad form av fattigdom. EU-kommissionen uppger att 25 miljoner arbetstagare skulle kunna tjäna på om medlemsstaternas minimilöner höjs, enligt EU-förslaget, till 50 procent av genomsnittslönen eller 60 procent av medianlönen. Majoriteten av dem som har minimilön idag är kvinnor. EU-kommissionen påstår att en höjning av minimilönerna kommer att bidra till ökad jämställdhet. Eftersom minimilönesystemet skapar institutionell fattigdom riskerar det i stället att bli tvärt om – det vill säga att låsa in dessa fattiga kvinnor i fortsatt fattigdom. Minimilöner kommer att i huvudsak drabba olika minoriteter som romer, invandrare och människor i utanförskap.

Inget tydligt svenskt undantag

Det finns inget undantag för Sverige i EU-direktivet. Vad som gäller är att EU-direktivet inte kan användas i sin nuvarande form för att tvinga Sverige att införa minimilöner eller som en allmängiltig förklaring av kollektivavtal (se faktarutan).

Enligt direktivet ska de länder som har kollektivavtalssystem kunna behålla detta. Men... när en arbetsgivare eller dess arbetsgivarorganisation vill pröva saken i EU-domstolen kan undantaget urholkas eller utsättas för förändring. Den svenska utredaren pekar på att EU-direktivet kan påverka den svenska definitionen av kollektivavtal (§23 i Medbestämmandelagen - MBL-lagen) Plattformdirektivet, för Gigjobb*, innehåller redan en ändring till en otydligare definition av begreppet löntagare.

Minimilön som juridisk rättighet

Enligt EU-direktivet har alla medborgare rätt till en skälig minimilön. Det finns därmed en risk för att minimilön-status i EU-direktivet kan tolkas som en enskild arbetstagares rättighet. I det fallet skulle EU-domstolen kunna tillåta förekomsten av minimilön även i ett land med undantag. Det skulle då urholka kollektivavtalsmodellen och i sämsta fall innebära en tudelad och segregerad arbetsmarknad med en låglönesektor baserad på minimilöner och en med kollektivavtal.

EU-direktivets svarta hål

I den svenska regeringens faktapromemoria 2020 om EU:s förslag till minimilöner konstateras att de länder som har kollektivavtal inte ska behöva införa minimilöner – om man har organisationsgrad över 70 procent av arbetskraften och/eller 80 procent kollektivavtalsäckning. Om man kommer under dessa siffror ska en handlingsplan upprättas med åtgärder för att främja kollektivavtalssystemet. Planen ska revideras vart annat år. Den svenske utredaren är dock inte orolig, eftersom

det svenska snittet idag är 90 procent. Någon riskanalys finns inte. Bilden av hur mycket kollektivavtalen täcker är splittrad; 90 procent i de stora företagen, stora och medelstora företag, 83 procent och mindre privata företag, endast 30 procent. Vad händer om förtroendet för facket skulle rasa, eller en fackfientlig regering inför begränsningar, eller hinder för fackligt arbete eller fackliga förmåner med mera. Eller från branscher som hellre skulle använda låga minimilöner. Eller om vi skulle få en regering som fullt ut blev styrd av Sverigedemokraterna, som vill byta integrerad invandring mot gästarbetarsystemet – med minimilöner. Eller om EU skulle ta kommandot över nivåerna för minimilönerna, så att golvet även för kollektivavtalen skulle bli bindande som lägstalön.

Även om detta inte på något sätt oroar den svenska utredaren av EU:s direktiv om minimilöner, så kvarstår en mängd outredda risker för den svenska och nordiska modellen för kollektivavtal i EU-direktiv om minimilöner. Utredaren anser att detta är ett uttryck för "flexibilitet". Det är också viktigt att veta att EU-direktivet inte bara handlar om lön – utan också om att lägga grunden för ett nytt europeiskt, EU-kontrollerat, regelverk för kollektivavtal. Och där väger inte de nordiska ländernas intressen så tungt

Per Hernmar

*Gigekonomi är ett begrepp som beskriver en tendens på arbetsmarknaden sedan 2010-talet där fasta anställningar ersätts med tillfälliga jobb, så kallade gig. Arbetet är organiserat i enskilda arbetsuppgifter, där den som utför dem får betalt per avslutat uppdrag

FAKTA

- Minimilön: 60 procent av medianlönen som gräns för fattigdom enligt Europarådet
- Kollektivavtal finns även som allmängiltigt förklarade kollektivavtal – där avtalsuppgörelsen upphöjs till lag, som i Norge.
- Sverige har 650 kollektivavtal varav 250 med lägsta lönenivå.
- Minimilön i Bulgarien: 3 000 kronor per mån – Luxemburg: 21 800 kronor per mån
- Danmark anmälde direktivet till EU-domstolen i januari 2023 – Sverige ville intervensera till stöd för Danmark i juni 2023.
- Minimilön-direktivet ska vara genomfört senast den 15 november 2023.
- Plattformdirektivet om Gig-jobb röstades ner av Sveriges riksdag våren 2023. Sveriges definition av löntagare: den som utför arbete i någon annans tjänst.
- EU:s definition: den som utför arbete för eller underställd annan aEU:s definition: den som utför arbete för eller underställd annan.

Om arbetstiderna...

INGEN HAR NOG missat att brandmännen protesterat och hotat med att säga upp sig, ambulansförare har sagt upp sig, vårdpersonal och personliga assistenter har visat missnöje, allt över de nya arbetstiderna. Det är EU:s elva timmars regel som varit föremål för oron. Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) och Kommunal har förhandlat fram ett avtal, som innebär en maxarbetstid på 20 timmar i stället för dom heldygnsarbeten på 24 timmar (jour ingick som vilotid) som man haft tidigare, efter kritiken från EU-kommissionen. Att svenska politiker och många fackföreningsombudsmän ser det som ett måste att följa EU:s regelverk är känt sedan tidigare.

I FLERA ANDRA LÄNDER i EU har räddningstjänsten 24 timmarspass och de fortsätter med detta. Däribland i EU:s hemstad Bryssel. I Sverige har läkarförbundet ansökt om dispens för 24 timmars pass och fått det godkänt. Dispensen gäller i ett år och kommer sedan att prövas av kommissionen. Räddningstjänsten där brandkåren ingår har också fått dispens av kommissionen.

EU:s arbetstidsdirektiv är minimikrav för arbetstiden men samtidigt finns möjlighet att få dispens om det kan motiveras. Så har Sverige 40 timmar per vecka medan EU:s arbetstidsdirektiv godkänner 48 timmars arbetsvecka.

SÅ SVENSK ARBETSTIDSLAG ligger inom ramarna för EU:s direktiv, men har medfört försämringar gentemot lagarna som fanns i Sverige innan vi gick med i EU.

Då ingick åtta timmars arbetsdag liksom förbud för nattarbete i lagen. Likväl som i dag kunde kollektivavtalen om de låg utanför vad lagen stipulerade godkännas om det fanns behov och det ansågs nödvändigt.

Förvisso är arbetstiden kortare än de 40 timmarna för många och allt fler arbetstagare kämpar för kortare arbetstid.

Var elva timmars vila landar i form av arbetstider kan bara framtiden visa. Ett är klart att fackföreningar och arbetstagare får vara vakna när SKR vill spara pengar och privata företag vill öka sina vinster.

Bild: Robert Nyberg

En liten historia kring förbudet av nattarbetet.

I början på 2000-talet var Strukton Rail AB i farten med att försämra lönerna för spårunderhålls-personalen. Spårunderhållet pågick i princip alltid på natten. Tillåtet nattarbete var inskrivet i kollektivavtalet. Fackklubben sa nej till förslaget om att försämra lönerna, och bolaget skulle visa sig orubbliga och sa upp kollektivavtalet för att visa det. Då inträdde arbetstidslagen och samtliga kollektivanställda fick bara arbeta dag och kunde inte längre tillföra vinster till Strukton rail. I tre dagar gick spårunderhållspersonalen dag. Sedan tecknades ett nytt kollektivavtal där tänkta löneförsämringar inte fanns med.

Mats Nordlund
Pensionerad Banarbetare/Lokförare

Världen är större än EU

Bild: Robert Nyberg

Ska Bryssel bestämma över mitt psykiska mående?

Bryssel lägger sig onekligen i det mesta vi gör i Sverige nu-förtiden, i allmänhet utan att möta något större motstånd. Plötsligt reagerar dock en röst i den vanligtvis så EU-vänliga tidningen Expressen. Det är skribenten Pontus Almquist som tycker att Brysselbyråkraterna har "en osviktig tendens att försöka expandera EU-projektet i all oändlighet". Det som föranleder hans ilska är EU:s beslut att ge sig in på området "psykisk ohälsa".

EU-KOMMISSIONEN HAR, enligt Pontus Almquist, antagit en "övergripande strategi" för psykisk hälsa som bland annat kommer att innebära riktade EU-åtgärder som ännu inte har specificerats.

Och, verkligen. I ett meddelande till Socialdepartementet meddelar EU-kommissionen att de har planer på att utveckla ett sammanhängande initiativ – en övergripande strategi för psykisk hälsa – i syfte att stärka och utveckla insatserna inom området psykisk hälsa på EU-nivå.

I MEDDELANDET SOM UTGÅR från tre vägledande principer och som gäller för alla medborgare i EU:

1. tillgång till lämpliga och effektiva förebyggande åtgärder,
2. tillgång till högkvalitativ och ekonomiskt överkomlig psykisk vård och behandling
3. möjlighet att återintegrera sig i samhället efter tillfrisknande.

Dessa vägledande principer konkretiseras genom insatser inom åtta delområden där de viktigaste är att främja psykisk hälsa, förebygga psykisk ohälsa och tidiga insatser vid psykisk ohälsa, främja barns och ungas psykiska hälsa, stärka systemen för psykisk hälsa och förbättra tillgången till behandling och vård.

Meddelandet ska, enligt kommissionen, ses som ett svar på de omfattande konsekvenserna av människors fysiska och psykiska hälsa till följd av ett antal (enligt skribenten) ganska luddiga mål: covid-19-pandemin, de utmaningar som EU och världen i stort för närvarande genomgår, däribland Rysslands anfallskrig mot Ukraina, energikrisen och inflationen, samt de omfattande individuella och samhällsekonomiska kostnaderna för psykisk ohälsa och suicid (själv mord) inom EU.

Finansieringen ska enligt skrivelsen ske via EU:s långtidsbudget 2023-2027.

Det hela låter ju vällovligt, men insatser mot den psykiska ohälsan är något som kräver närhet till de drabbade och sköts idag av vårdgivare, institutioner och anhöriga på ett lokalt plan. Dessa institutioner har under en lång tid varit utsatta för nedskurna budgetar och det bästa initiativet vore därför att ge dem större resurser, att på ett bra sätt ta hand om människor med psykiatriska diagnoser. Att ytterligare belasta EU:s långtidsbudget med en fråga som enligt subsidiaritetsprincipen* definitivt borde placeras i varje medlemsland känns fel. Det känns som något Sverige klarar bättre på egen hand. Trots att berörda myndigheter uttryckt stöd för beslutet kan man, precis som Patrik Almquist, fråga sig vilka som egentligen tycker det är en bra idé, att beslutsmakt på området psykisk ohälsa flyttas till EU?

Marie Ericsson

*Subsidiaritetsprincipen eller närhetsprincipen är en princip som innebär att beslut ska fattas på den lägsta ändamålsenliga nivån...Principen är grundläggande för Europeiska unionens funktionssätt.^[1]

Wikipedia

NYHETER I KORTHET

Galenskap i EU:s upphandlingsregler

De 90 år gamla kontaktledningarna på västra stambanan mellan Göteborg och Stockholm behöver bytas. Det kan göras förhållandevis enkelt via nattarbete, då tågtrafiken är begränsad. Men EU-svensk järnväg har hundratals entreprenörer. Tyvärr har ingen av dem ett trådbyttåg – det är bara statliga InfraNord som har ett sådant. Om Trafikverket skulle göra en riktad upphandling gentemot InfraNord kan detta komma att betraktas som ej konkurrensneutralt och gynnande av statligt företag – vilket EU-fördraget förbjuder. Det skulle kunna leda till flertal överklaganden av de hundratals 'diskriminerade' företagen inom underhållssektorn. Därför är ekvationen enkel; man stänger av ett spår i flera år tills företagen utan trådbyttåg blir färdiga. Det blir mycket dyrt och passagerarna tvingas till alternativa fossilberoende resor. Delar av pendeltågstrafiken i Göteborg ödeläggs. Men man uppfyller EU-fördragets grundbestämmelser om fri rörlighet och fri marknad och där har kunderna ingen betydelse.

Slovariens nya regering stoppar vapenleveranser

Den 25 oktober fick Slovakien en ny regering med Robert Fico som premiärminister. Detta efter att hans parti SMER, som benämns socialdemokratisk vunnit valet i slutet av september. Fico och hans part kampanjade intensivt för att Slovakien skulle upphöra med militärt stöd till Ukraina, göra utrikespolitiken oberoende av EU och USA och föra en restriktiv migrationspolitik.

Den nya regeringen kommer framöver enbart att fokusera på humanitärt stöd till Ukraina – och inte längre leverera vapen till landets armé. Detta, i uttalat syfte, för att främja vapenvila och fredssamtal.

– Ett omedelbart stopp av militära operationer är den bästa lösningen för Ukraina. EU borde gå från att vara vapenleverantör till fredsstiftare, sade landets nyttillträdde premiärminister Robert Fico. Några fler slovakiska vapen kommer inte att skickas till den ukrainska militären – istället blir det fokus på rent humanitära insatser.

Jan-Erik Gustafsson

Riksbankens EU-fiering

Tillfället gör tjuven heter det. Och de som har skapat tillfället att stjäla den största delen av nationalförmögenheten från det gemensamma offentliga ägarskapet och större delen av de arbetsfria inkomster som tidigare användes för att avhjälpa ekonomisk nöd och jämlikhet innevanarna emellan är Riksdagens ledamöter.

Samt givetvis deras partiorganisationer, men de som skrev under på att befria sig från ansvaret för Riksbankens verksamhet var riksdagsledamöterna.

Det är sant att Regeringen skrev proposition och att många remissinstanser - särintressen - förespråkade godkännande, men ansvaret ligger där det ligger. Numera är de folkvalda skyddade mot folkliga synpunkter på de ekonomiska besluten genom att de kan hänvisa till den av dem själva friställda Riksbanken.

Riksdagens ledamöter har till och med skaffat sig vad som kallas instruktionsförbud som ett ytterligare skydd mot att något enskilt parti eller någon enskild folkets förtroendevald skulle lyssna på folket. Och genom lagstiftningens upphöjelse till grundlag kan ingen valrörelse ingripa - det krävs först en grundlagsändring för att avveckla instruktionsförbudet, vilket bara det kräver två riksdagar.

För att det sedan ytterligare två val för att återta ägarkontrollen över Riksbankens verksamhet. Detta har kraftigt försvärats genom EU-medlemskapet och att både EU-konstitutionen och EU-domstolen är överordnad den svenska grundlagens portalparagraf, där det påstås att all offentlig makt utgår från folket. Det som återstår för en laglydig svensk är att kritisera de avgångna riksbanksdirektörerna. Det är inte uttryckligen förbjudet. Se <https://www.svd.se/a/3EGQzA/andersson-och-jonung-riksbanken-maste-erkanna-sina-misstag>

Fred Tossander Folkrorelsen Nej till EU:s öppna hemsida

Nej till EU...

Jag röstade nej till medlemskap i EU för att det skulle göra det lättare att smuggla in sprit och narkotika. Det har blivit mycket värre vi har med EU inträdet släppt in en internationellt organiserad brottslighet, som infiltrerar banker, SIS-hem, skolor och smugglar in narkotika och vapen till de gäng som man organiserat i Sverige. Kanske räcker det med att omförhandla avtalet med EU, för att få stopp på smuggling av vapen, kriminella, kriminellt kunnande och stöldgods över våra gränser, men förmodligen krävs det att vi lämnar EU. Att tro att inte den organiserade brottsligheten skulle kunna koppla in sig på polisens nät av övervakningskameror (om det blir tillräckligt omfattande för att vara värt besväret) är extremt naivt."

Anders Henningsson Folkrorelsen Nej til EU:s öppna hemsida

USA får egen jurisdiktion på svenska militärbaser

JANUARI 2023 INLEDDE den svenska regeringen förhandlingar med USA om det bilaterala försvarssamarbetsavtalet DCA. Avtalet garanterar de amerikanska styrkorna i Sverige får obehindrade tillgång till de flygplatser, hamnar och områden som anges i avtalet, och ger USA rätt att prova brottmål enligt sina egna lagar. De kan också förvara krigsmateriel i landet. Bland de baser man förhandlar om finns i Göteborg, Gotland, Östersund och Luleå.

Sverige är troligen ett av de sista länderna i EU-gemenskapen som knyts till det amerikanska världsomfattande nätverket av baser. Amerikanska baser har funnits i Europa sedan andra världskrigets slut, och efter det kalla kriget har man omkring 63 000 soldater stationerade på olika håll i EU-länderna. USA har idag ett strategiskt högkvarter utanför Stuttgart, en militär personalstyrka utplacerad på olika baser och tillgång till stora övningsområden. De största militära installationerna i Europa finns i Tyskland och Italien. På baserna runt Ryssland finns cirka 10 000 soldater varav 5 500 i Polen. Det finns också stödgrupper i Tyskland, Belgien, Italien och Polen, sammanlagt cirka 7 000 man

I NORDEN KAN NÄMNAS Thule Air basen på Grönland med 10 000 anställda och basen i Keflavik på Island som stängdes 2006, men som håller på att återetableras. Norge skrev under avtalet Defence Cooperation Agreement (DCA) redan 2021 och det godkändes av Stortinget i september 2023. Det ger USA närmast oinskränkt suveränitet över fyra baser på norsk territorium. Danmark inledde förhandlingar om DCA i februari 2022 och Finland i september 2022. Danska Århus och Esbjerg är utsedda till transithamnar. Det betyder att de kan ta emot militär materiel och soldater från USA som sedan ska vidare till Östersjön och Baltikum.

Det är inte helt klart vilka amerikanska militära installationer som definieras som baser, de kan kallas lite olika saker. I Norge säger man gemensamt området, i gamla Warzawapakts-länder talar man om persistent presence (ihållande närvaro) och i Nederländerna co-base (sambas). Gemensamt för alla dessa baser är att det är USA som för befälet över området och personalen. Befälhavaren är ytterst ansvarig inför USA:s försvarsminister. Amerikansk lag gäller för alla anställda, Nederländerna undantaget.

AMERIKANSK MILITÄR NÄRVARO i Europa handlar inte bara om att skydda vår kontinent, vilket

är ett återkommande argument bland våra politiker. Det handlar också om USA:s möjligheter att agera i sina egna intressen i Mellan-östern. Det handlar om ekonomiska värden och att kvarstå som den enda stormakten.

Idag finns amerikanska kärnvapen placerade i fem olika länder: Turki-
Foto: George Pak
et, Italien, Belgien, Nederländerna och Tyskland. Inom en snar framtid ska USA placera ut nya och uppdaterade kärnvapen med mer avancerad stridsspets i Europa. Sverige har i över 50 år kämpat mot kärnvapen. Risken finns att överenskommelsen med USA innebär att kärnvapen kommer in i Sverige eller rentav placeras här. Enda garantin för att det inte ska ske, är att det instiftas en nationell lag som förbjuder kärnvapen på svenskt territorium, både i freds- och krigstid. Vågar Sveriges riksdag ta den striden med världens absolut mäktigaste land?

Marie Ericsson

Källa:

Ingela Mårtensson, Kvinnor för fred
Thomas Magnusson, Svenska freds
Caroline Runesdotter Svenska kvinnors vänsterförbund

EU:s digitala plånbok hotar den personliga integriteten

EU-PARLAMENTET ARBETAR NU en Kommitté för Industri, Forskning och Energi (ITRE) med bland annat Sverigedemokraternas (SD:s) parlamentariker Johan Nissinen som ledamot för att ta fram ett nytt digitaliseringsdirektiv (Gigabit Infrastructure Act) som ersätter bredbandskostnadsdirektivet (Broadband Cost Reduction Direktive) från 2014. Detta direktiv anses vara alltför byråkratisk och otympligt då det inte tillåter en tillräcklig snabb utbyggnad av den digitala infrastrukturen i form av täckning av bredband, 5G och framtida 6G över unionens alla hörn. Syftet är att alla hushåll skall omfattas av denna täckning 2030.

Denna digitalisering av EU är också en förutsättning för att alla EU-medborgare ska ha "möjligheten" att identifiera sig med den gemensamma digitala plånboken, som EU håller på att utveckla sedan ett par år tillbaka (se även [Kritiska eu-fakta nr 1 \(2022\)](#)).

I MITTEN AV NOVEMBER har både EU-parlamentet och Europeiska rådet sagt ja till att ta fram tjänsten som ska innehålla såväl betalinformation som körkort och andra känsliga dokument. Den digitala plånboken ska innehålla ID-handlingar och kunna användas av den som vill identifiera sig hos storföretag som Apple, Meta och Google, rapporterar datasajten [SweClockers](#).

Plånboken ska också kunna lagra andra känsliga dokument som körkort, betalkortsinformation och liknande – och ska även kunna brukas för att legitimera sig på myndigheters hemsidor och för att genomföra betalningar över nätet. EU-kommissionären Thierry Breton är lyrisk och säger:

– Beslutet är ett stort steg mot EU:s mål att till 2030 erbjuda alla EU-medborgare möjlighet att använda en säker lösning för digital identifikation.

EU Digital Identity Wallet (plånboken) ger medborgare kontroll över sin data och ökar säkerheten i interaktioner med tjänster på nätet. Det stärker Europas tekniska suveränitet och hjälper oss hantera såväl dagens som morgondagens utmaningar vad gäller digitalisering.

GENOMFÖRS DEN DIGITALA plånboken hotas den personliga integriteten, EU får allt större makt över medborgarna även på nätet, hur du legitimerar dig där och risken är att kontanter och sedlar upphör som lagliga betalningsmedel. Det fullbordade övervakningssamhället står framför dörren.

Det går att stoppa plånboksförslaget och säga nej till EU:s allt mer överstatliga digitaliseringspolitik. EU-parlamentet har ännu inte godkänt det slutliga plånboks förslaget. Om så sker har EU:s medlemsländer två år på sig att nationellt införa den digitala plånboken.

Jan-Erik Gustafsson

Bild: Robert Nyberg

Posttidning B

Avsändare:

Kritiska EU-fakta

**Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,
413 04 Göteborg**

GALLERIET/Robert Nyberg

